

*Kopija
Lietuvos Respublikos Vyriausybei*

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL 2023-2024 METŲ VALSTYBINIŲ KOLEGIJŲ TINKLO STIPRINIMO PLANO PATVIRTINIMO“ PROJEKTO

Lietuvos verslo konfederacija (toliau – LVK), išanalizavusi Respublikos Vyriausybės (toliau – **Vyriausybė**) nutarimo „Dėl 2023-2024 metų valstybinių kolegijų tinklo stiprinimo plano patvirtinimo“ projektą (Nr. 22-15573) (toliau – **Nutarimo projektas**), teikia nuomonę dėl siūlomo patvirtinti 2023-2024 metų valstybinių kolegijų tinklo stiprinimo plano (toliau – **Planas**), kuriuo bus įgyvendinamas tikslas atnaujinti kolegijų tinklą, įtvirtinti modernų, efektyvų, į misiją orientuotą studijų ir mokslo sistemos valdymą.

1. Faktinės aplinkybės

Nutarimo projektu inicijuojama valstybinių kolegijų tinklo stiprinimo reforma, kurios tikslas – kolegijų tinklo atnaujinimas, siekiant aukštojo mokslo efektyvumo, kokybės ir tarptautinio aukštojo mokslo bei mokslo sistemos konkurencingumo didinimo, kuris, kaip tikimasi, nulemtų daugiau geresnės kvalifikacijos žmoniškųjų išteklių.

Šiems tikslams pasiekti priimtas Europos gaivinimo ir atsparumo didinimo planas „Naujos kartos Lietuva“¹ (toliau – **EGADP**) numato 3 reformas², tarp kurių – kokybiško aukštojo mokslo ir stiprių mokslo ir studijų institucijų reforma (toliau – **Reforma**). Siekiant įgyvendinti išgrynintas šios Reformos veiklos misijas, kolegijų investicijoms yra skiriama 20 mln. EUR EGADP lėšų.

Šių lėšų panaudojimui priimtas 2022-07-14 švietimo, mokslo ir sporto ministro įsakymas Nr. V-1152 „Dėl 2021-2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos švietimo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 12-003-03-04-02 „Užtikrinti efektyvų mokslo ir studijų sistemos valdymą“ aprašo patvirtinimo“, kuriuo nustatytas pažangos priemonės įgyvendinimo aprašas (toliau – **Aprašas**). Aprašo priede numatoma jog bus atnaujinamas kolegijų tinklas, o šios veiklos įgyvendinimui bus skiriama 20 mln. EUR EGADP ir 4 mln. EUR valstybės biudžeto lėšų. Taip pat nurodoma, kad galimi pareiškėjai bus aukštosios mokyklos, nenumatant ribojimo, jog pareiškėjais gali būti tik valstybinės kolegijos ar kad numatytos lėšos gali būti skiriamos tik valstybinėms kolegijoms. Be kita ko, toks atskyrimas nedaromas ir EGADP. Kitaip tariant, EGADP, kuris buvo teiktas ir derintas su Europos Komisija, nebuvo nurodyta, kad Reformai numatytas finansavimas bus skiriamas tik valstybinėms kolegijoms.

Numatomo finansavimo tikslas yra tas, jog kolegijoms reikalinga pasiekti rodiklius, atsižvelgiant į 2029-01-01 įsigaliosiančias Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo (toliau – **Įstatymas**) nuostatas dėl mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros (toliau – **MTEP**) lygio, kurį vertins užsienio ekspertai. Kaip nurodoma Nutarimo projekte, permainos šiuo aspektu turi būti

¹ <https://finmin.lrv.lt/uploads/finmin/documents/files/Naujos%20kartos%20Lietuva%20planas.pdf>

² Komponentą „Aukštasis mokslas, nuosekli mokslo ir inovacijų skatinimo sistema ir aukštos pridėtinės vertės verslas“ sudaro šios reformos: 1) kokybiškas aukštasis mokslas ir stiprios mokslo ir studijų inovacijos (COFOG 09.4); 2) efektyvus inovacijų politikos įgyvendinimas ir didesnė inovacijų paklausa, startuolių ekosistemos ir žaliųjų inovacijų plėtra (COFOG 01.5); 3) bendros mokslo ir inovacijų misijos Sumaniosios specializacijos srityse (COFOG 01.5). Žr. EGADP p. 234.

atliekamos jau dabar, nes ekspertinis vertinimas suplanuotas 2028 metais ir bus vertinami tiek valstybinių, tiek nevalstybinių kolegijų MTEP, meno veiklos rezultatai ir kiti rodikliai, pasiekti 2027 ir ankstesniais metais. Jeigu kolegijos šių rodiklių neatitiks, toliau aukštojo mokslo studijų vykdyti negalės.

Atitinkamai, tam, jog valstybinės kolegijos pakeltų savo rodiklius ir iki 2028 metų atitiktų naujus reikalavimus dėl mokslo rodiklių lygių, valstybinėms kolegijoms planuojamos skirti EGADP ir valstybės biudžeto lėšos.

Visgi, Nutarimo projekte nevalstybinės kolegijos įvardinamos tik ta apimtimi, jog ketinama vykdyti Reforma turės įtakos ir jų veiklai, kadangi numatomi veiklos rodikliai bus taikomi ir joms. Tačiau iš esmės nei EGADP lėšos, nei valstybės biudžeto lėšos nevalstybinėms kolegijoms skirti Nutarimo projekte nėra numatytos, nors nei EGADP, nei Įsakyme nėra ir nebuvo nurodyta, kad Reformai numatytos lėšos bus skirtos tik valstybinėms kolegijoms.

Dėl šių priežasčių iš esmės yra sudaroma situacija, kai tam, jog valstybinės kolegijos galėtų pasiekti reikalaujamus kriterijus ir vykdyti veiklą, jos gaus finansinę valstybės paramą, tačiau nevalstybinės kolegijos, norėdamos ir toliau vykdyti veiklą, nustatytus reikalavimus turės pasiekti išimtinai tik savo lėšomis. **Tai lemia, jog nevalstybinės kolegijos, negaudamos ir net neturėdamos galimybės gauti jokios dalies Reformai įgyvendinti numatytų lėšų, yra diskriminuojamos ir atsiduria žymiai prastesnėje padėtyje negu valstybinės kolegijos, kurioms lėšos bus skiriamos.**

Siekiant, kad Lietuvos kolegijų tinklo stiprinimas būtų pilnavertiškas ir efektyvus, privaloma užtikrinti vienodas skatinimo sąlygas visiems kolegijų tinklo dalyviams. Lietuvoje visoms kolegijoms taikomi tokie patys kokybės standartai ir reikalavimai, jas kontroliuoja ir prižiūri tie patys subjektai, tiek valstybinės tiek nevalstybinės kolegijos sistemoje dalyvauja kaip lygiaverčiai dalyviai, nepriklausomai nuo kolegijos steigėjo. Kiekviena kolegija savo investicijomis ir veikla prisideda prie bendro visos Lietuvos aukštojo mokslo sistemos tobulinimo ir visuomenės švietimo. Tiek valstybinės tiek nevalstybinės kolegijos kartu siekia vieno tikslo – išugdyti bendrą ir išsilavinusią Lietuvos visuomenę. Todėl yra neteisinga, kad siekiant skatinti kolegijų tinklą, yra išskiriama tik tam tikra grupė, tam nesant jokių pagrįstų priežasčių.

Atsižvelgiant į tai, manome, jog planuojami priimti teisės aktai, skirti Reformos įgyvendinimui, galimai prieštarauja sąžiningos konkurencijos laisvei. Be kita ko, abejonių kelia ir tai, jog EGADP yra nurodoma, jog numatomos skirti investicijos, skirtos valstybinėms kolegijoms, nėra laikomos valstybės pagalba, kaip ji suprantama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 107 str. 1 d. Atsižvelgiant į tai, Nutarimo projektas turėtų būti koreguojamas iš esmės, numatant, jog bus atliekamas ne tik valstybinių, bet visų Lietuvos kolegijų tinklo stiprinimas.

2. Nutarimo projektas prieštarauja konstitucinėms vertybėms ir Vyriausybės programai

Nutarimo projekte akcentuojama, kad Planas yra skirtas sukurti sąlygas koleginio sektoriaus studijų ir mokslo taikomosios veiklos kokybei gerinti, veiksmingai sąsajai su valstybės, visuomenės ir verslo poreikiais. Pasaulinio lygio mokslas ir studijos yra vienas iš esminių Aštuonioliktosios Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2020-12-11 nutarimu Nr. XIV-72 „Dėl Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“ (toliau – **Programa**), siekių. Programos 55 punkte nurodoma: „*Aukštosioms mokykloms užtikrinsime daugiau stabilumo ir galimybių investuoti į plėtrą*“. Programoje keliami tikslai ir siekiai yra skirti visoms aukštojo mokslo įstaigoms Lietuvoje, nepriklausomai nuo jų steigėjų. Todėl, visoms aukštojo mokslo įstaigoms sudarytas pagrįstas lūkestis, jog bus investuojama į visą sektorių, siekiant paskatinti geresnius aukštųjų mokyklų rodiklius ir gerinti aukštojo mokslo lygį Lietuvoje.

Nutarimo projektu nustatomos priemonės įgyvendinti vieną iš Vyriausybės Programos tikslų – atnaujinti kolegijų tinklą, įvertinus potencialą, nacionalinius ir regioninius ūkio raidos ir darbo rinkos poreikius. Dalis pakeitimų jau yra atlikta – nuo 2024-01-01 įsigalioja Lietuvos Respublikos Mokslo ir studijų įstatymo (toliau – **Įstatymas**) 59 str. 1 d. pakeitimai, numatantys reikalavimą priimti studijuoti tik tuos studentus, kurie bus pasiekę minimalų stojamojo balo dydį. Nuo 2029-01-01 įsigalioja Įstatymo 52 str. 4 d. pakeitimas, pagal kurį galimybė vykdyti konkrečios pakopos studijas bus siejama

su kolegijų taikomųjų MTEP lygiu. Šie pakeitimai itin reikšmingai paveiks visų kolegijų Lietuvoje veiklą. Būtent tam, kad kolegijos nepatirtų didžiulio pokyčio ir trikdžių veikloje, siekiant suvaldyti ateinančių pasikeitimų padarinius, Nutarimo projektu yra numatoma skirti EGADP investicijas. Tačiau, lėšos, skirtos amortizuoti ir lengviau įgyvendinti pakeitimus, yra skiriamos tik valstybinėms kolegijoms.

Nutarimo projekte nurodoma, kad Lietuvoje esant išskaidytam intelektiniam potencialui, nėra sudaroma konkurencija tarptautinėje erdvėje, būtent todėl yra atliekama kolegijų tinklo pertvarka. Tačiau skiriant finansavimą tik daliai kolegijų tinklo institucijų, šis fragmentavimas bus dar labiau išskiriamas ir kolegijos bus dar labiau išdiferencijuojamos. Kolegijos, nepasiekusios Įstatyme, įsigaliosiančiame nuo 2029-01-01 numatytų reikalavimų, tiesiog bus priverstos nutraukti veiklą. Susidaro išpūdis, jog siekis pagerinti aukštojo mokslo lygį Lietuvoje yra keliamas tik valstybinėms kolegijoms, tikintis, kad nevalstybinės, nepasiekusios joms keliamų rodiklių, bus priverstos nutraukti aukštojo mokslo veiklą. Todėl yra sukuriama viso sektoriaus problema – finansuojamos nerentabilios ir gerų rezultatų nepasiekiančios valstybinės kolegijos, o gerus rezultatus demonstruojančios nevalstybinės kolegijos yra diskriminuojamos. Planuojama visiškai neracionaliai investuoti lėšas į nerentabilias valstybines kolegijas, nevalstybines paliekant savo asmeninėmis lėšomis bandyti pasiekti aukštus kokybės rodiklius, kurie bus privalomi, norint tęsti veiklą. Tokiais veiksmais yra siekiama naikinti nevalstybinį kolegijų sektorių.

Pažymime, jog Lietuvos Respublikos Konstitucinis teismas (toliau – **Konstitucinis teismas**) 2008-03-20 byloje Nr. 28/07-29/07 priėmė nutarimą (toliau – **Nutarimas**), kuriame pabrėžė nevalstybinių aukštųjų mokyklų svarbą Lietuvos aukštojo mokslo sistemai ir nurodė, kad „*Formuodama ir vykdydama aukštojo mokslo politiką valstybė turi paisyti aukštųjų mokyklų – ir valstybinių, ir nevalstybinių – interesus <...>*“. Būtent šiuo atveju yra formuojama tolimesnė Lietuvos aukštojo mokslo politikos kryptis – siekiama kelti mokslo kokybę ir skatinti geresnius rezultatus kolegijose. Todėl, formuojant šią politiką ir numatant finansavimo skirstymą, Vyriausybė neturėtų ignoruoti ir nevalstybinių kolegijų interesus bei privalo numatyti galimybę suteikti finansavimą ir nevalstybinėms kolegijoms. Taip pat Konstitucinis teismas Nutarime akcentavo, kad „*<...> kiekvienam žmogui pagal jo sugebėjimus turi būti prieinamos tiek valstybinės aukštosios mokyklos, tiek įstatymo nustatyta tvarka įsteigtos nevalstybinės aukštosios mokyklos*“. Iš Nutarimo projekto turinio susidaro išpūdis, jog nevalstybinės kolegijos yra paliekamos visiškai nuošalyje – jų rezultatai nėra vertinami, nenumatoma ir jokia galimybė gauti finansavimą, kuris tikslingai yra skiriamas būtent mokslo kokybei gerinti. Todėl, taip yra prioretizuojamos valstybinės kolegijos, jos, gavusios papildoma finansavimą, galės skirti lėšų mokslo kokybei gerinti ir taip taps patrauklesnės studentams. Finansavimo negavusios nevalstybinės kolegijos taps nekonkurencingos ir susidurs su realia rizika netekti teisės vykdyti veiklos. Toks išimtinis valstybinių kolegijų finansavimas vienareikšmiškai nulems, jog studentams nevalstybinės kolegijos taps nebe prieinamos – jie nebeturės teisės pasirinkti studijuoti nevalstybinėje kolegijoje. Galiausiai, Konstitucinis teismas minėtame Nutarime įtvirtina: „*Aukštosios mokykloms turi būti garantuotos galimybės rengti kvalifikuotus specialistus, priešingu atveju menkinama Lietuvos aukštosiose mokyklose įgyjamo aukštojo išsilavinimo vertė*.“ Matyti, kad siūlomu reglamentavimu siekiama sumenkinti nevalstybinių kolegijų vaidmenį ir riboti jų teises suteikti kokybišką aukštąjį mokslą. Nevalstybinės kolegijos yra diskriminuojamos ir negaudamos finansavimo lėšų rizikuos nepasiekti reikalingų rodiklių iki 2029 metų. Tokiu atveju iš nevalstybinių kolegijų bus atimta teisė rengti kvalifikuotus specialistus.

Nutarimo projekte akcentuojama, kad visos kolegijos yra itin svarbi aukštojo mokslo sistemos dalis, kartu kolegijos yra svarbios valstybei, kaip didelės dalies aukštos kvalifikacijos specialistų rengėjas. Kolegijos ne tik suteikia plačias galimybes visuomenei mokintis, tačiau ir prisiima socialinę atsakomybę, siejamą su darniu regiono vystymusi, bendradarbiavimu su vietos verslais ir bendruomenėmis, visuomenės sugebėjimų savarankiškai ir kūrybiškai mąstyti ir veikti ugdymu. Tiek valstybinės, tiek nevalstybinės kolegijos užtikrina praktikos vietas studentams, vykdo taikomuosius mokslinius (taikomuosius meninius) tyrimus, sprendžia verslui, bendruomenei svarbias problemas, vykdo perkvalifikavimo, kvalifikacijos tobulinimo veiklas, užsiima verslo, regiono bendruomenės

šviečiamąją veiklą. Visgi, Vyriausybė, sudarydama Planą, visiškai nevertino ir neatsižvelgė į nevalstybines kolegijas ir net neturėjo siekio ir tikslo jas skatinti. Todėl nesuprantama, kodėl yra siekiama išskirti vieną kolegijų grupę ir tik jai padėti tobulintis ir kelti kokybės lygį. Kai tuo metu nevalstybinės kolegijos, išpildančios tuos pačius siekius ir ne mažesniu lygiu prisidėdamos prie Lietuvos mokslo sistemos yra diskriminuojamos vien tik dėl jų nuosavybės formos.

3. Nutarimo projektas galimai prieštarauja sąžiningos konkurencijos reikalavimams

Kaip nurodyta Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo (toliau – **Konkurencijos įstatymas**) 4 str. 2 d., viešojo administravimo subjektams draudžiama priimti teisės aktus arba kitus sprendimus, kurie teikia privilegijas arba diskriminuoja atskirus ūkio subjektus ar jų grupes ir dėl kurių atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumų atitinkamoje rinkoje konkuruojantiems ūkio subjektams, išskyrus atvejus, kai skirtingų konkurencijos sąlygų neįmanoma išvengti vykdant įstatymų reikalavimus.

Nutarimo projekte yra pateikta valstybinių kolegijų nagrinėjamų veiklos perspektyvos rodiklių suvestinė (toliau – **Suvestinė**)³. Joje kaip vienas iš rodiklių yra nurodytas studentų skaičius 2021-2022 studijų metais, šį skaičių diferencijuojant pagal tai, kiek studentų studijuoja valstybės finansuojamose studijų vietose (toliau – **VF**) ir valstybės nefinansuojamose studijų vietose (toliau – **VNF**). Nurodoma, jog iš viso kolegijose nurodytu laikotarpiu studijavo 23 405 studentų, iš jų – 13 941 VF vietose, 9 464 – VNF vietose. Atitinkamai, VF vietose studijavo 59,6 proc. įstojusių studentų, VNF – 40,4 proc. studentų, kurie studijų kainą turėjo dengti privačiomis savo lėšomis.

Taigi, akivaizdu, jog didelė dalis valstybinių kolegijų veiklos kaštų yra padengiama ne valstybės, o būtent privačiomis studentų, studijuojančių VNF vietose, lėšomis. Dėl šios priežasties ir valstybinių kolegijų veikla ta dalimi, kuri dengiama iš privačių lėšų, gali būti laikoma ekonomine veikla, ypatingai įvertinus tai, jog tai VNF studijuojantys studentai sudaro beveik pusę visų valstybinėse kolegijose studijuojančių studentų⁴. Atsižvelgiant į tai, daroma išvada, jog šiuo metu valstybinės ir nevalstybinės kolegijos tarpusavyje konkuruoja bent jau dėl studentų, kurie studijuoja savo privačiomis lėšomis, nes šiuo atveju studentas renkasi, kuriai kolegijai skirti savo pinigus – ar valstybinei, ar privačiai. Akivaizdu, kad tokiu atveju tiek valstybinė, tiek nevalstybinė kolegija sieks pritraukti tokius studentus į savo studijų programas, o tai yra tiesioginė konkurencijos tarp šių įstaigų išraiška.

Taip pat, nors reikalavimai dėl mokslo rodiklių lygių vienodai taikomi tiek valstybinėms, tiek nevalstybinėms kolegijoms, tačiau valstybinės finansinės paramos priemonės planuojamos suteikti tik valstybinėms kolegijoms, tokiu būdu nevalstybinės kolegijos atsiduria reikšmingai blogesnėje padėtyje negu valstybinės kolegijos, kurioms valstybės lėšos yra planuojamos skirti. Taip nevalstybinės kolegijos turi galimybę pasiekti numatytus reikalaujamus rodiklius, tam, jog toliau galėtų vykdyti veiklą, tik savo lėšomis – jos turės naudoti savo sukauptus finansinius išteklius, skolintis iš finansų įstaigų, dalis nevalstybinių kolegijų apskritai gali neturėti galimybių užsitikrinti reikiamo finansavimo. Tuo tarpu valstybinės kolegijos galės naudoti tiek valstybės skiriamą finansavimą, tiek iš VNF vietose studijuojančių studentų gaunamas lėšas.

Todėl dėl planuojamo priimti reguliavimo susidaro situacija, kai dėl studentų, studijuojančių privačiomis lėšomis, konkuruojantiems subjektams – valstybinėms ir nevalstybinėms kolegijoms – sudaromos skirtingos konkuravimo sąlygos, valstybinės kolegijos yra privilegijuojamos nevalstybinių kolegijų atžvilgiu. Dėl to laikoma, jog Nutarimo projekto nuostatos prieštarauja Konkurencijos įstatyme įtvirtintam draudimui priimti teisės aktus, kurie teikia privilegijas ir (arba) diskriminuoja atskirus subjektus.

Be to, nurodyta Konkurencijos įstatymo išimtis, jog skirtingos konkurencingos sąlygos gali būti numatytos tais atvejais, kai tai yra nulemta vykdant įstatymų reikalavimus, yra netaikoma, kadangi, kaip minėta, tam, jog ateityje galėtų vykdyti veiklą, numatytus veiklos kriterijus turi pasiekti ir atitikti

³ Žr. Nutarimo projekto 2 priedą.

⁴ Nors Nutarimo projekto 2 Priede pateiktoje lentelėje vertinama ir kiekviena valstybinė kolegija atskirai, visgi, norime atkreipti dėmesį į bendrą situaciją atitinkamoje mokslo ir švietimo kolegijose rinkoje, todėl kiekvienos valstybinės kolegijos atskirai nevertiname.

tiek valstybinės, tiek nevalstybinės kolegijos. Taigi, įstatymų ir (ar) kitų teisės aktų reikalavimai valstybinėms ir nevalstybinėms kolegijoms nesiskiria, o tai lemia pateiktos išimties netaikymą.

Taigi, valstybinėms kolegijoms planuojamu priimti reguliavimu yra teikiamos privilegijos, o toks reguliavimas, kaip nurodyta Konkurencijos įstatyme, yra draudžiamas konkurencijos teisės prasme. Manome, kad tiek valstybinėms, tiek privačioms kolegijoms turėtų būti sudarytos galimybės vienodomis sąlygomis gauti finansavimą numatytiems Reformos tikslams ir rodikliams pasiekti (pavyzdžiui, organizuojant konkurencingą procedūrą, paskirstant finansavimą visoms kolegijoms pagal aiškiai apibrėžtus, skaidrius ir nediskriminacinius kriterijus, ar pan.), kadangi planuojami pakeitimai taikomi tiek valstybinėms, tiek nevalstybinėms kolegijoms. Atitinkamai, dabartiniu planuojamu reguliavimu vienodos sąlygos gauti valstybės finansavimą sudarytos nėra, todėl Nutarimo projektas laikomas prieštaraujančiu Konkurencijos įstatymo 4 str. 2 d. reikalavimams.

4. Skiriamam finansavimui turėtų būti taikomos valstybės pagalbos taisyklės

SESV 107 str. 1 d. valstybės pagalba apibrėžiama kaip valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti ir daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.

Kaip nurodyta SESV 108 str. 3 d., apie visus ketinimus suteikti (ar pakeisti) valstybės pagalbą Komisija turi būti laiku informuojama, kad galėtų pateikti savo pastabas tam, jog atitinkamoje valstybėje nebūtų iškraipoma konkurencija.

Komisijos pranešime dėl SESV 107 str. 1 d. vartojamos valstybės pagalbos sąvokos (toliau – **Pranešimas**)⁵ yra nurodyta, kad valstybinis švietimas, organizuojamas pagal nacionalinę švietimo sistemą, kurią finansuoja ir prižiūri valstybė, gali būti laikomas neekonomine veikla. Teisingumo Teismas nusprendė, kad valstybė „nustatydamą ir išlaikydama tokią viešojo švietimo sistemą, kuri paprastai finansuojama iš viešojo biudžeto, o ne mokinių ar jų tėvų, <...> neketina verstis veikla už užmokestį, o atlieka socialinę, kultūrinę ir švietimo funkciją savo visuomenės atžvilgiu“⁶. Todėl tai, kad mokiniams ar jų tėvams kartais tenka sumokėti mokesčių už mokslą ar registracijos mokesčių, kuriais dengiamos sistemos veikimo išlaidos, neekonominiam valstybinio švietimo pobūdžiui poveikio iš esmės nedaro. Tokie finansiniai įnašai neretai padengia tik dalį realių paslaugos išlaidų ir todėl negali būti laikomi užmokesčiu už teikiamą paslaugą. Taigi, jie nekeičia neekonominio bendrojo švietimo paslaugos, kuri daugiausia finansuojama iš valstybinių lėšų, pobūdžio⁷.

Taigi, Pranešime iš esmės nurodoma, jog valstybinės mokslo institucijos daugiausia yra finansuojamos iš valstybės lėšų, todėl nevykdo ekonominės veiklos ir, atitinkamai, tokiais atvejais nėra taikomos valstybės pagalbos taisyklės. Visgi, atkreipiame dėmesį į tai, jog tokios išvados yra padarytos referuojant į Europos Sąjungos (toliau – **ES**) teismų praktiką, kurioje būtent apie 80 proc. švietimo įstaigos lėšų buvo padengiamos valstybės lėšomis, kai likusi dalis, t. y. apie 20 proc. išlaidų, buvo dengiama iš privačių lėšų.

Nagrinėjamu atveju situacija yra kitokia. Minėta, iš Nutarimo projekte pateiktos valstybinių kolegijų nagrinėjamų veiklos perspektyvos rodiklių Suvestinės⁸ matyti, jog iš nurodytu laikotarpiu visų valstybinėse kolegijose studijavusių studentų VF vietose studijavo 59,6 proc. įstojusiu studentų, VNF – 40,4 proc. studentų, kurie studijų kainą turėjo dengti privačiomis savo lėšomis. Todėl valstybinės ir nevalstybinės kolegijos tarpusavyje konkuruoja būtent dėl studentų, kurie studijuoja savo privačiomis lėšomis.

Atitinkamai, tiek nevalstybinių kolegijų gautos lėšos, tiek valstybinių kolegijų lėšų dalis, gauta iš privačių subjektų, turės būti skiriamos pasiekti kriterijus tam, jog, įsigaliojus naujai tvarkai ir vertinimo kriterijams, kolegijos galėtų toliau vykdyti savo veiklą. Skirtumas tas, jog valstybinėms kolegijoms, papildomai prie iš privačių šaltinių gaunamų pajamų, yra numatoma skirti valstybės

⁵ OL C 262, 19.7.2016, p. 1–50. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/ALL/?uri=CELEX%3A52016XC0719%2805%29>.

⁶ 2007-09-11 Teisingumo Teismo sprendimo Komisija prieš Vokietiją, C-318/05, ECLI:EU:C:2007:495, 68 punktas. <https://eftacourt.int/download/5-07-judgment/?wpdmdl=1631>, 82 punktas.

⁷ Pranešimo 28-29 punktai.

⁸ Žr. Nutarimo projekto 2 priedą.

finansinę paramą. Todėl valstybinėms kolegijoms yra suteikiamas pranašumas nevalstybinių kolegijų atžvilgiu, jos atsiduria žymiai geresnėje padėtyje ir, patirdamos mažesnius kaštus dėl savo teikiamų paslaugų kokybės gerinimo, gali efektyviau konkuruoti dėl VNF studijuojančių studentų bei, atitinkamai, privačių lėšų pritraukimo.

Atitinkamai, Pranešime yra pateikti kriterijai, kuriais remiantis yra nustatoma, kokiomis sąlygomis valstybės finansinė parama laikoma valstybės pagalba. Konkrečiai, valstybės parama ūkio subjektams yra suprantama kaip valstybės pagalba, kuriai taikomas bendras draudimo principas, jei ji:

- (i) suteikta iš valstybės lėšų (valstybės ar savivaldybių biudžetų ar piniginių fondų ir pan.), arba remiamos valstybės;
- (ii) teikia ūkio subjektams išskirtinę ekonominę naudą, kurios jie negautų rinkos sąlygomis (pranašumo kriterijus);
- (iii) skirtos tam tikrų prekių gamybai ar paslaugoms teikti, arba tam tikriems ūkio subjektams (selektyvumo kriterijus);
- (iv) iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją ir veikia prekybą tarp ES valstybių narių.

Atitinkamai, vertiname, kad planuojama valstybinių kolegijų tinklo stiprinimo reforma atitinka visus aukščiau pateiktus kriterijus, kadangi:

- (i) yra suteikiama iš EGADP ir valstybės biudžeto lėšų⁹;
- (ii) valstybinėms kolegijoms yra suteikiamas pranašumas nevalstybinių kolegijų atžvilgiu, kadangi gerinti savo veiklos kokybę ir, atitinkamai, atitiktį keliamiems kriterijams jos galės ne tik naudodamos lėšas, gaunamas iš VNF studijuojančių studentų, bet ir iš valstybės bei EGADP¹⁰;
- (iii) planuojamos finansavimo priemonės skirtos išimtinai valstybinių kolegijų tinklo stiprinimui, nors būsimi keliami reikalavimai yra lygiai taip pat taikomi ir nevalstybinėms kolegijoms, todėl atsiranda selektyvumo elementas – parama skiriama išskirtinai tik tam tikriems subjektams;
- (iv) dėl numatomų priemonių, valstybinių kolegijų konkurencinė padėtis gali pagerėti, palyginti su kitomis nevalstybinėmis kolegijomis, todėl laikoma, jog konkurencija yra iškraipoma¹¹.

Atsižvelgiant į tai, planuojama valstybės parama valstybinėms kolegijoms turėtų būti laikoma valstybės pagalba konkurencijos teisės bei SESV 107 str. prasme, ir apie ją turi būti pranešta Europos Komisijai, ypač atsižvelgiant į tai, kad derinant EGADP planą Europos Komisija nebuvo informuota, kad Reformos lėšos bus skiriamos tik išimtinai valstybinėms kolegijoms. Atkreipiame dėmesį, kad valstybės pagalba, apie kurią nebuvo pranešta ir dėl kurios teikimo nebuvo gautas Europos Komisijos pritarimas, yra laikoma neteisėta valstybės pagalba ir turi būti sugražinama į valstybės biudžetą.

Atitinkamai, prašome užtikrinti, kad Nutarimo projekto nuostatos atitiktų valstybės pagalbos taisykles ir teikiama valstybės pagalba būtų suderinta su Europos Komisija.

⁹ Vienas iš kriterijų, reikalingų nustatant, ar valstybės parama gali būti laikoma valstybės pagalba, yra tai, jog tokia parama turi būti suteikta iš valstybės (ar savivaldybės) lėšų. Atitinkamai, tik iš valstybinių išteklių tiesiogiai ar netiesiogiai suteiktas pranašumas gali būti laikomas valstybės pagalba pagal SESV 107 str. 1 d.

¹⁰ Kaip apibrėžta SESV 107 str. 1 d., pranašumas – tai bet kokia ekonominė nauda, kurios įmonė nebūtų galėjusi gauti įprastomis rinkos sąlygomis, t. y. be valstybės intervencijos. Žr. pavyzdžiui, 1996-07-11 Teisingumo Teismo sprendimo SFEI ir kiti, C-39/94, 60 punktą, 1999-04-29 Teisingumo Teismo sprendimo Ispanija prieš Komisiją, C-342/96, 41 punktą.

¹¹ Valstybės taikoma priemonė laikoma iškraipančia konkurenciją arba galinčia ją iškraipyti, jeigu dėl jos gavėjo konkurencinė padėtis gali pagerėti, palyginti su kitomis įmonėmis, su kuriomis jis konkuruoja. Žr., pavyzdžiui, 2000-06-15 Teisingumo Teismo sprendimo Alzetta, sujungtos bylos T-298/97, T-312/97 ir kt., 80 punktą.

5. Nėra pagrindo spręsti tik valstybinių kolegijų finansavimo atsižvelgiant į Nutarimo projekte analizuotus rodiklius

Nutarimo projekte nevalstybinių kolegijų rodikliai yra pateikiami kolegijų pagrindinės veiklos rodiklių Suvestinėje, tačiau Nutarimo projekto tekste detaliau neanalizuojami. Konstitucinis teismas Nutarime yra pasisakęs, jog „<...> valstybės konstitucinė priedermė užtikrinti aukštojo mokslo sistemos veiksmingumą suponuoja ir valstybės pareigą atitinkamus su aukštojo mokslo valstybinėse aukštosiose mokyklose finansavimu susijusius sprendimus priimti įvertinus tai, ar jose aukštasis išsilavinimas teikiamas pagal patvirtintas studijų programas, taip pat įvertinus šių studijų programų ir jų vykdymo kokybę, atitinkamų aukštųjų mokyklų galimybes kokybiškai parengti tam tikrą kiekį atitinkamų sričių (krypčių) specialistų; turi būti įvertinama ir tai, ar atitinkamose valstybinėse aukštosiose mokyklose yra reikiamos sąlygos teikti valstybės nustatytus standartus atitinkantį aukštąjį išsilavinimą asmenims, kurių studijos finansuojamos valstybės biudžeto lėšomis, taip pat asmenims, studijuojantiems savo lėšomis.“ Šis išaiškinimas neabejotinai patvirtina, kad valstybei skirstant aukštųjų mokyklų finansavimo lėšas – privaloma atsižvelgti į šių aukštųjų mokyklų rezultatus ir įvertinti jų galimybes suteikti kokybišką aukštąjį mokslą. Visgi, šiuo atveju, nevalstybinių kolegijų rezultatai Nutarimo projekte net nebuvo aptarti. Nevalstybinių kolegijų pasiekimai ir geri rezultatai buvo visiškai ignoruojami, nors, paminėtina, kad kaip tik nevalstybinės kolegijos gali pasiūlyti švietimo paslaugas, kurios yra labiau adaptuotos prie besimokančiųjų poreikių, orientuotos į kvalifikaciją ir greitą įsidarbinimą po studijų. Gali pasiūlyti praktinių gebėjimų ir plataus išsilavinimo derinį, leidžiantį absolventams ne tik lengvai įsiliesti į darbo rinką, bet ir nuolat atnaujinti savo žinias, reaguoti į besikeičiančią aplinką.

6. Nėra vieningo rodiklio, kuriuo vadovaujantis gali būti nustatomi kolegijose dirbančių dėstytojų etatai

Nutarimo projekte nurodomas vienas iš kolegijų siekinių – 50 procentų dėstytojų dirbančių visu etatu.

Visų pirma, pažymime, kad nėra vieningų privalomų rodiklių, kuriais būtų galima nustatyti kolegijose dirbančių dėstytojų etatus. Švietimo, mokslo ir sporto ministro 2020-05-11 įsakymu Nr. V-695 „Dėl rekomendacijų aukštųjų mokyklų dėstytojų darbo laiko sandarai patvirtinimo“ yra patvirtintos rekomendacijos aukštųjų mokyklų dėstytojų darbo laiko sandarai (toliau – **Rekomendacijos**), tačiau šis teisės aktas nėra privalomas. Rekomendacijų 4 punkte nurodoma, kad aukštoji mokykla dėstytojų etatinio darbo krūvį pagal Rekomendacijas paskirsto vadovaudamasi aukštosios mokyklos patvirtintais teisės aktais ir atsižvelgdama į savo veiklos specifiką. Taigi, net jeigu ir visos kolegijos vadovautųsi Rekomendacijomis, visos jos vis tiek etatus skirstytų skirtingai – atsižvelgiant į kiekvienos aukštosios mokyklos vidinius teisės aktus. Taigi, etatų lyginimas ir šio rodiklio išvedimas nėra objektyvus matas, kuriuo remiantis galima būtų palyginti visas Lietuvoje veikiančias kolegijas, nes paprasčiausiai etatai visose kolegijose yra nustatomi skirtingai, kiekvienos kolegijos nuožiūra ir metodika.

Antra, keliamas tikslas turėti bent 50 procentų pilnu etatu dirbančių dėstytojų prieštarautų Įstatymo 11 str. 2 d. įtvirtintai pareigai – kolegijų dėstytojams turėti ne mažesnę kaip 3 metų praktinio darbo patirtį, susijusią su dėstomuoju dalyku ir pareiga tobulinti savo kompetenciją. Jeigu būtų įgyvendinamas reikalavimas daugiau nei pusę dėstytojų įdarbinti pilnu etatu, kolegijos susidurtų su praktikos ir kvalifikacijos tobulinimo problema. Dėstytojai tiesiog neturėtų laiko įgyvendinti savo kvalifikacijos reikalavimus. Kolegijos orientuojasi ir užtikrina dėstytojų praktikų, savo srities profesionalų dalyvavimą studijų procese. Būtent aukštos kvalifikacijos praktikų dalyvavimas leidžia užtikrinti tinkamą studentų praktinių įgūdžių formavimą ir praktinių kompetencijų įtvirtinimą. Kolegijos nuolatos į ugdymo procesą įtraukia tik pačius profesionaliausius savo veiklos srityje veikiančius praktikus – nuolatos užsiimančius praktine veikla, žinančius naujausias veiklos aktualijas, tendencijas ir gebančius jas kokybiškai perduoti studentams. Todėl, reikalavimas bent pusei kolegijų dėstytojų dirbti kolegijoje pilnu etatu yra perteklinis ir nebūtinai užtikrinantis šiuo metu kolegijose

dėstančių ir tuo pačiu aktyvią praktinę veiklą vykdančių dėstytojų veiklą derinimą. Įsigaliojus reikalavimui dirbti pilnu etatu, dirbantys dėstytojai bus priversti rinktis – ar dėstyti kolegijoje ar toliau tęsti savo praktinę veiklą. Dėstytojai, kurie pasirinks dėstymą kolegijose, po kurio laiko praras aktualius įgūdžius, ir po kelių metų nebeturės aktualių praktinių žinių ir negalės suteikti studentams kokybiško mokslo ir praktinėmis žiniomis grįsto studijų turinio. Tokie dėstytojai bus priversti keisti darbo pobūdį – mažinti etatą arba visai atsisakyti dėstymo. Ilgainiui tai neturės jokios naudos nei studentams, kurie gaus pasenusias žinias, nei kolegijoms ar patiems dėstytojams, kurie susidurs su dažna dėstytojų kaita ir nepastovumu.

Trečia, manome, kad skatinimas didinti dėstytojų etatus nebūtinai lemia aukštesnę studijų kokybę, o tam tikrais atvejais gali būti ir neracionalaus lėšų panaudojimo išraiška. Ne visuomet kolegijų dėstytojai gali išpildyti viso etato darbą, todėl tam tikrais atvejais dėstytojai imasi dėstyti nebūtinai jų kompetenciją atliepiančius dalykus, tam, jog būtų užpildytos valandos iki pilno etato. Tokiu atveju studentai gauna ne visiškai kokybišką studijų turinį, o dėstytojai gauna mokėjimą už ne pačios geriausios kokybės paslaugas. Siekiant išvengti tokių situacijų, nevalstybinės kolegijos užtikrina, kad studentams dėstyti geriausi savo srities specialistai, aktyviai ir nuolatos užsiimantys profesine veikla. Tokie dėstytojai dažniausiai neskiria pilno etato vien tik dėstymui kolegijoje, tačiau tokiu būdu užtikrinamas kokybiškas studijų turinys. Taip už mažiausius kaštus studentams suteikiamas kokybiškiausias mokslas ir užtikrinamas ir racionalus bei efektyvus kolegijos lėšų panaudojimas. Lėšos yra koncentruojamos tik į kokybiškų paslaugų teikimą, siekiant sukurti kuo didesnę naudą. Tais atvejais, kai matoma, kad tam tikros veiklos, reikalaujančios finansavimo, nebus naudingos studentams – jos nėra organizuojamos, finansus paskirstant kitiems poreikiams. Pabrėžiame, kad dėstytojai nevalstybinėse kolegijose taip pat turi pilną teisę dirbti pilnu etatu, gauti papildomus skatinimus ir premijas už įvairias papildomas, mokslo ir kitas veiklas, todėl dėstytojai, kurie realiai papildomai įsitraukia į mokslinę veiklą ir sukuria realios pridėtinės vertės visuomet yra skatinami.

7. Valstybinės kolegijos, nesilaikydamos mažiausio stojimo balo gauna dvigubą finansavimą

Tiek valstybinės, tiek nevalstybinės kolegijos tiesiogiai patiria studijų organizavimo išlaidas, kurios yra įvertinamos apskaičiuojant studijų norminę kainą. Šią sumą susimoka kolegijose studijuojantys studentai arba valstybinėse kolegijose ji gali būti finansuojama iš valstybės biudžeto lėšų.

Tačiau tiek valstybinės, tiek nevalstybinės kolegijos patiria ir kitokias išlaidas, susijusias su kolegijos administracinių, techninių ir ūkinių poreikių tenkinimu. Šių išlaidų padengimą nustato Įstatymo 75 str., kuris numato, kad valstybės biudžeto bazinio ir skatinamojo finansavimo lėšos yra skiriamos atsižvelgiant į aukštosios mokyklos steigėją. Valstybinėms kolegijoms iš valstybės biudžeto yra padengiamos išlaidos, skirtos administravimui ir ūkiui, sudėtingos infrastruktūros objektų priežiūrai ir kitoms reikmėms. Nevalstybinėms kolegijoms valstybės biudžeto bazinio ir skatinamojo finansavimo lėšos skiriamos tik MTEP ir meno veiklai plėtoti.

Taigi, visas aukštojo mokslo organizavimo išlaidas, išskyrus MTEP veiklos organizavimą, nevalstybinės kolegijos turi padengti iš asmeninių lėšų. Todėl, valstybinės kolegijos, kurioms yra finansuojamos visos veiklos išlaidos yra kur kas pranašesnėje pozicijoje, kuri gali būti dar labiau pagerinama gaunant mokėjimą už mokslą iš studentų. Valstybinės kolegijos, priimančios studentus studijuoti VNF vietose, nepatiria jokio nuostolio, kadangi norminę studijų kainą susimoka studentai, o administracinės ir kitos ūkio išlaidos joms bet kuriuo atveju yra kompensuojamos valstybės. Kai tuo tarpu nevalstybinės kolegijos kiekvienu atveju patiria aukštojo mokslo organizavimo išlaidas, už kurias negaunamos jokios kompensacijos iš valstybės biudžeto.

Paminėtina, kad paskutiniaisiais stojimo metais tik 2 valstybinės kolegijos laikėsi stojamojo mažiausio balo reikalavimo, todėl didžioji dalis valstybinių kolegijų gauna finansavimą tiek iš valstybės biudžeto, tiek iš VNF vietose studijuojančių studentų. Todėl šiuo aspektu nevalstybinės kolegijos yra prastesnėje padėtyje nei valstybinės ir yra priverstos išlaikyti veiklą ir infrastruktūrą

išimtinai iš asmeninių lėšų. Nutarimo projektu numaćius, kad kolegijų tinklo stiprinimo priemonės ir finansavimas bus skiriamas tik valstybinėms kolegijoms, bus sukuriama dar didesnė atskirtis ir nesąžiningos sąlygos kolegijų konkurencijai.

8. Kiti pastebėjimai ir pasiūlymai

LVK, be aukščiau minėtų argumentų, akivaizdžiai parodančių, kad valstybinės ir nevalstybinės kolegijos yra lygiavertės Lietuvos aukštojo mokslo sistemos dalyvės, todėl nėra jokio pagrindo, kuriuo vadovaujantis būtų galima atskirti valstybines kolegijas ir tik joms skirti lėšas, skirtas visos Lietuvos aukštojo mokslo sistemos tobulinimui, siekia atkreipti dėmesį ir į kitus žemiau nurodytus Plano punktus.

(i) Plano 8 punkte nurodoma, kad „*esamos būklės analizėje vertinama, ar valstybinės kolegijos dydis didesnis, ar mažesnis nei 1 500 studentų*“. Manome, kad būtų tikslinga vadovautis EBPO ekspertų rekomendacijomis turėti kolegijoje ne mažiau nei 1200 studentų. Jei visgi būtų nekeičiama ir paliekama, kad kolegijos dydis ne mažesnis nei 1500 studentų, siūlome Plane paaiškinti, koku pagrindu ir kieno rekomendacijomis yra nustatytas šis lyginamasis skaičius.

(ii) Siekiant aiškumo, siūlome suvienodinti sąvokų (trumpinių) vartojimą ir visame Plano tekste prie trumpinio MTEP rašyti *taikomaisiais* arba visame dokumente vartoti tik trumpinį MTEP, nerašant *taikomaisiais*.

(iii) Plano 10.6 papunktyje nurodoma, kad „*prognozuojama, kad išgaliojus Mokslo ir studijų įstatymo nuostatoms dėl priėmimo reikalavimų, nuo 2021–2022 studijų metų studentų skaičiaus kolegijų sektoriuje sumažės nuo 50 iki 40 procentų (atskirai valstybinėse – nuo 43 iki 37 procentų, nevalstybinėse – nuo 70 iki 49 procentų) (prognozavimas atliktas padarius kelias natūralias prielaidas (detaliau Plano 19.1 papunktyje), per ketverius metus pagal dvi alternatyvas: jei visi per institucinį priėmimą priimami studentai netenkintų nustatytų naujųjų reikalavimų; jei tik pusė dabar per institucinį priėmimą priimamų studentų netenkintų nustatytų naujųjų reikalavimų)*“. Siūlome patikslinti prognozes, kadangi prielaida, kad visi ar pusė per institucinį priėmimą priimamų studentų netenkina nustatytų naujųjų reikalavimų netinka visoms valstybinėms kolegijoms. Pažymėtina, kad ne visos kolegijos nesilaiko nustatytų naujųjų reikalavimų. Be to, tikėtina, kad situacija keisis dėl Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos vykdomų pokyčių bendrojo ugdymo sektoriuje ir stojančiųjų į kolegijas pasirengimas gerės.

(iv) Prie valstybinių kolegijų veiklos siekinių nurodoma, kad 2029 metais valstybinėse kolegijose „*įsidarbinusių pagal kvalifikacijos lygį absolventų dalis per pirmuosius metus po studijų baigimo sudarytų ne mažiau kaip 60 procentų visų įstojusiųjų studentų*“ (Plano 34.2 papunktis). Nors verslas palaiko siūlymą siekti, kad būtų kuo daugiau įsidarbinusių pagal kvalifikacijos lygį absolventų, tačiau manome kad Plane nurodytas siekis per daug ambicingas. Siūlome tikslinti ir nurodyti, kad įsidarbinusių pagal kvalifikacijos lygį absolventų dalis per pirmuosius metus po studijų baigimo **sudarytų ne mažiau kaip 50 procentų studijų kryptyje**. Inžinerinėje ir technologijų kryptyse siūlome nurodyti ne mažiau kaip 45 procentus. Siūlymas grindžiamas tuo, kad yra tokių studijų programų (ypač inžinerijos ir technologijų kryptių), kur tiek Lietuvos, tiek Europos bendra tendencija – nubyrėjimas svyruoja apie 30-40 proc., o įsidarbinamumas pagal kvalifikacijos lygį pasiekiamas išlaikius specialybinius sertifikatus ir atestatus, kuriuos galima laikyti po 3-5 metų darbo praktikos, pvz. statybos sektoriuje). Toks didelis siektinas įsidarbinusių procentas nuo įstojusiųjų, kaip šiuo metu numatyta Plane, gali būti nerealus ir tai gali vesti prie to, kad tokios studijos bus nevykdomos.

(v) Prie valstybinių kolegijų veiklos siekinių nurodoma, kad 2029 metais valstybinėse kolegijose „*būtų vykdomos ne mažiau kaip 3 studijų kryptių, grindžiamų ne žemesnio kaip patenkinamo lygio tam tikros (tam tikru) mokslo (meno) krypties (kryptių) taikomaisiais MTEP ir (arba) meno veikla, studijos*“ (Plano 34.3 papunktis). Atsižvelgiant į tai, kad Plano analitinėje dalyje kalbama apie studijų kryptių grupes, neaišku, ar minimame Plano papunktyje tikrai norėta nurodyti studijų kryptis, o ne studijų kryptių grupes. Taip pat reiktų patikslinimo, kodėl ne mažiau kaip 3 studijų kryptių (ar jų grupių).

(vi) Plano 34.4 papunktyje nurodoma, kad *dėstytojų potencialas būtų pakankamas vykdyti kokybiškas studijas: 50 procentų dirbančių dėstytojų turėtų dirbti visu etatu, 10 procentų bent 0,5 etato*

dalimi dirbančių dėstytojų turėtų turėti mokslo (meno) daktaro laipsnį. Reikalingas pagrindimas ir argumentai, kuriais remiantis formuluojamas toks kolegijų veiklos siekinys. Dabar jis nėra pagrįstas Mokslo ir studijų įstatymo ar Bendrųjų studijų vykdymo reikalavimų nuostatomis.

(vii) Plano 35 punkto lentelės 5 punkte prie valstybinių kolegijų tinklo stiprinimo veiksmų nurodyta „*vykdomas priėmimas į aukštąsias mokyklas, kurios dalyvavo reorganizavimo procese*“, o įgyvendinimas terminas – 2024 m. Pažymėtina, kad formuluotė, kad 2024 m. vykdomas priėmimas tik į valstybines aukštąsias mokyklas, kurios dalyvavo reorganizacijos procese yra klaidinanti. Siūloma papildyti, jog priėmimas bus vykdomas ir į nevalstybines aukštąsias mokyklas. Paminėtina, jog visame dokumento tekste aiškiai atskiriamos ir nuosekliai naudojamos sąvokos "valstybinė aukštoji mokykla" ir "nevalstybinė aukštoji mokykla", todėl ir šiame punkte siūlytina laikytis nuoseklumo.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, tikimės, kad bus įvertintos visos rašte pateiktos pastabos ir pasiūlymai, o Nutarimo projektas bus persvarstytas, atkreipiant dėmesį į sąžiningos konkurencijos reikalavimus ir valstybės pagalbos teikimo kriterijus. Tikimės, jog bus numatyta galimybė skirti finansavimo lėšas visoms Lietuvos kolegijų tinklą sudarančioms kolegijoms.

Pagarbiai

Generalinė direktorė

Ineta Rizgelė